

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum prophetica reuelatio semper sit eum alienatione à sensibus? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

Ad tertium dicendum, quod, quæcumque formæ imaginatæ naturali virtute homo pot eſt formare abſolute huiusmodi formas conſiderando: non tamè ut ſint ordinatæ ad repræſentandas intelligibiles natures, quæ hominis intellectum excedunt, ſed alio neceſſarium eſt auxilium ſupernaturalis luminis.

ARTIC. III.

Virum viſio prophetica ſemper fiat cum abſtractione à ſenſibus?

826
ver. q. 12
art. 9.

in gl. or.
in præſa-
tione ſu-
per prolo-
gum Hie-
ronym.

Ad tertium ſic proceditur. Videtur, quod viſio prophetica ſemper fiat cum abſtractione à ſenſibus. Dicitur enim Num. 12. Si quis fuerit inter vos propheta Domini, in viſione apparebo ei, vel per ſomnia loquar ad illum. Sed ſicut * Gloſſ. dicit in principio Pfalterij, viſio quæ eſt per ſomnia & viſiones per ea quæ videntur dici vel fieri: cum autem videntur dici, vel fieri, quæ non dicuntur, vel fieri alienatio à ſenſibus. Ergo prophetia ſemper fit alienatione à ſenſibus.

¶ 2 Præterea, Quando vna virtus multum augetur in operatione ſua, a ſua potentia abſtrahitur à ſuo actu: ſicut illi qui vehementer intendunt ad aliquid audiendum, non percipiunt viſu ea quæ coram eis ſunt. Sed in viſione prophetica eſt maxime intellectus eleuatus, & intenditur in ſuo actu. Ergo videtur quod ſemper fiat cum abſtractione à ſenſibus.

¶ 3 Præterea, Impoſſibile eſt idem ſimul ad diuerſas partes conuerſi. Sed in viſione prophetica mens conuertitur ad accipiendum à ſuperiori. Ergo non poteſt ſimul conuerſi ad ſenſibilia. Neceſſarium ergo

ergo videtur quod reuelatio prophetica semper fiat cum abstractione à sensibus.

SED contra est, quod dicitur prima ad Corinth. decimo quarto, Spiritus prophetarum prophetis subiecti sunt. Sed hoc esse non posset, si propheta non esset sui compos à sensibus alienatus existens. Ergo videtur quod prophetica visio non fiat cum alienatione à sensibus.

RESPONDEO dicendum, quod sicut dicitur *art. 1.º* est, prophetica reuelatio fit secundum quatuor, scilicet secundum influxum intelligibilis luminis, secundum immisionem intelligibilium specierum, secundum impressionem vel ordinationem imaginabilium formarum, & secundum expressionem formarum sensibilibus. Manifestum est autem quod non fit abstractio à sensibus, quando aliquid representatur menti proprie per species sensibiles: siue ad hoc specialiter formata diuinitus, sicut rubus ostensus Moyse, & scriptura ostensa Danieli: siue etiam per alias causas productas: ita tamen quod secundum diuinam providentiam ad aliquid propheticè significandum, ordinetur: sicut per arcam Noe significabatur Ecclesia. Similiter etiam non est necesse, ut fiat alienatio à sensibus exterioribus, per hoc quod mens prophetæ illustratur intelligibili lumine, aut formatur intelligibilibus speciebus: quia in nobis perfectum iudicium intellectus habetur per conuersionem ad sensibilia, quæ sunt prima nostræ cognitionis principia, ut in primo habetur. Sed quando fit reuelatio prophetica secundum formas imaginarias, necesse est fieri abstractionem à sensibus: ut talis apparitio phantasmatum non referatur ad ea quæ exterius sentiuntur: sed abstractio à sensibus quandoque fit perfecte, ut scilicet nihil homo sensibus percipiat: quandoque uero imperfecte, ut scilicet aliquid percipiat sensibus, non tamen plene discernat ea quæ exterius percipiuntur ab his, quæ imaginabiliter uidentur. Vnde *ante me.* Augustinus dicit *12. super Genesis ad litteram*, Sic uidentur

9.84.2.7

2.12.6.2. ante me. 10. 3.

dentur quæ in spiritu sunt imagines corporum, quemadmodum corpora ipsa, per corpus: ita simul cernatur & homo aliquis præfens, & absens alius, spiritu, tanquam oculis. Talis tamen alienatio à sensibus, non fit in prophetis cum aliqua inordinatione naturæ, sicut in arreptitijs vel in furiosis: sed per aliquam causam ordinatam veteralem, sicut per somnium; vel spirituales, sicut per contemplationis vehementiam: sicut de Petro legitur Act. 10. quod cum oraret in cenaculo, factus est in excessu mentis: vel virtute divina sapiente, secundum illud Ezech. 1. Facta est super eum manus Domini.

Ad primum ergo dicendum, quod auctoritas dicitur de prophetis, quibus imprimebantur vel inscribuntur imaginariæ formæ: vel in dormiendo, quod significatur per somnium: vel in vigilando, quod significatur per visionem.

Ad secundum dicendum, quod quando mens intensetur in suo actu circa absentia quæ sunt à sensibus, tunc propter vehementiam intensiois sequitur alienatio à sensibus. Sed quando mens intenditur in suo actu circa dispositionem, vel iudiciū sensibilibus non oportet quod à sensibus abstrahatur.

Ad tertium dicendum, quod motus mentis prophetice non est secundum virtutem propriam, sed secundum virtutem superioris influxus. Et ideo quando ex superiori influxu mens prophetæ inclinatur ad iudicandum vel disponendum aliquid circa sensibilia, non fit alienatio à sensibus, sed solum quando eleuatur mens ad contemplandum aliqua maiora.

Ad quartum dicendum, quod spiritus prophetarum dicuntur esse subiecti prophetis, quantum ad propheticam enuntiationem, de qua ibi Apostolus loquitur: quia scilicet ex proprio sensu loquuntur ea, quæ viderunt, non mente perturbata sicut arreptitijs, ut dixerunt Priscilla & Montanus: sed in ipsa prophetica co-